

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita S. Lamberti Martyris, Episcopi Tvngrensis: Leodiensis Ciuitatis, & Ditionis Divi Tvtelaris

Roberti, Johannes

Leodii, 1633

Capvt XVI. Hubertus, & Oda, Lamberto Magistro Sancti euadunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44084

104 VITA S. LAMBERTI
miniculantibus Angelis, ereptum
Biliſiæ, donatum Wintershouio la-
crum corpus.

C A P V T XVI.

*Hubertus, & Oda, LAMBERTO
Magistro, Sancti euadunt.*

NON ſola Landrada, LAMBER-
TI inſtitutione ea euafit, quam
audiuimus. Plurimi alij in eius Scho-
lâ diuinam doctrinam hauferunt,
quos recondit obſcura, & inuida fa-
ma. Duos tamen non tacuerunt, qui
eius res geſtas paulò diligentius ſunt
proſecuti. Ii ſunt Hubertus, & eius
amita Oda.

*Huber-
tus, &
Oda,
LAM-
BERTI
operâ
ſancti.*

Hubertus Regio ſatus Francorû
ſanguine, Bertrandi Aquitaniz Du-
cis filius, Nobilitatis morem ſecutus,
totus erat in Aulæ ſtudijs, & vanita-
te. Sed cum ſupra alios pleroſque
emineret, ſplendor eius inuidiæ, vt
aſſolet, patuit. Adoleſcebat ille glo-
riæ, vt qui maximè, cum Ebroinus,
de

de quo supra plura diximus, ei insi-
 dias, & extremam perniciem, quod
 omnibus bonis solebat, struere cœ-
 pit. Erat Hubertus, non modo cæte-
 ris bonis artibus egregiè imbutus,
 sed prudentiâ in primis, Itaq; Ebroi-
 ni studia odoratus, & se longè eius
 potentiæ imparem agnosces, fugam
 præcipit, & Pipino Principi, cogna-
 to suo, qui tum in Austrasiâ rerum
 potiebatur, se in tutelam dat. Fuit ei
 Hubertus præ cæteris Principibus
 carus, iucundusque. Igitur pristinas
 occupationes repetens, tum alijs so-
 litis recreationibus, tum verò vena-
 tu maximè se exercebat. Oportuni-
 tatem Iuveni præbebant Arduenne
 saltus, & siluæ immensæ, in quibus
 dies totos, noctesque conterebat,
 captandis, figendisque feris, ad insa-
 niam intentus. Sed quod ille meræ
 voluptati, & animi remissioni tri-
 buebat, vertit illi, DEO illum vicif-
 sim venante, in salutem.

HUBERTVS E-
 BROINVM
 SAUENTÈ
 FUGIT.

Venatus
 frequens
 se exer-
 cet:

Nam dum aliquando prædam
 G 5 sequens,

sequens, longius à comitibus abripitur, ceruum prægrandem conspicit, non fugientem, sed vltro se offerentem obuium, canibus non ausis illum attingere, quem DEVS mittebat, vt Venatorem suum caperet. Et sanè cœpit. Cornua illi erant prægrandia: in quorū meditullio Christi Domini in Cruce pendentis conspicua effigies visebatur. Hubertus, pridem Christianus (etsi quidam parum cogitatè aliud senserint) genua humi figit, & trepidus, vt olim Moyses ad rubum, tam prodigiosi ostenti expectat euentum. Excussa illi maiore admiratione est admiratio. Nā illa ipsa Christi dierecti imago clarè illum alloquitur, iubetque, Omisâ deinceps venatione belluarum, alia omnia cogitare, & salutem suam venari: quâ s̄ni ad LAMBERTVM Tungrensem Antistitem adite iubet, & eius præceptis accurratè parère.

*Prada
ipse fa-*

Ferus, & quadamtenus siluaticus siluam illâ ingressus Hubertus, mansuetus

fuetus inde egredirur, & cicur. Agnū esse diceres. Et nonne erat? Patto-rem sibi indicatum petijt, visum exposuit supplex, & pollicitus est, se, quoad viveret, non nisi ex eius præscripto, actiones, vitæque rationes omnes compositurum. LAMBERTVS Divinæ Clementiæ gratulatus, benignè illum complectitur, hortaturque, vanitates deserat, pietati operâdet, DEO se totum tradat: & quæ alia, res postulare visa. Hubertus impensius etiam, quàm iuebatur, omnia, & cum ingenti fœnore præstitit.

Taceo reliqua, volumine alio factis ampliter mihi exposita, quo eius Historiâ profecutus sum. Illud tantum hîc suggero, eam ipsam siluam, quæ venationi, & perpetuæ eius voluptati servierat, testem & consciam fuisse seriæ, diuturnæ, acerbæ eius pœnitentiæ. Nam in eam se abdens quàm profundè, plures edidit imo è pectore ductos gemitus, suspiria, singul-

Eius,
LAMB-
BERT-
TVM
Docto-
rem pe-
tit.

à quo in-
stantis,

vitæ ra-
tionem
mutat,

& Pœ-
nitentiæ
se dedit.

singultus, & clamores, quàm vnquam eo venante ibidem auditi erant vel latratus canum, vel toruorum cornuum reboatus. Denique adeo accuratè LAMBERTI præceptis paruit, vt eodem dubio procul orante, & à Numine exorante, præ tor alijs dignus iudicatus sit, qui, illo humanis rebus exempto, Episcopali eius Throno, dignus successor infidèret.

*Oda
eiusdem
LAM-
BERTI
monitis,
Sactam
Viduam
exhibet.*

Porro Oda, Beggis Aquitanorù Ducis vidua, Hubertum nepotem, cum in Austrasiam fugeret, comitata, LAMBERTI potissimum operâ, & hortatu, Principis fastu abiecto, sobrietatem, modestiâ, castitatemque, ad mortem vsque constanter exercuit. Erat tamquam altera Magdalena, & vt hæc ad Christi Domini, sic illa ad sancti Episcopi pedes sessitâs, & verborum eius semen, optimâ, & opimâ cordis sui terrâ excipiens, è foecundo nouali fructus, pietatis assidue vberrimos producebat. Erant illi opes amplissimæ, & planè pro
Principe.

Principe. Eas in eos, qui egerent, largiter effundebat, & terræ lutum calcabunda, æternis tabernaculis è corpusculi angusto carcere eminens transferibebat.

Tenuit hoc institutum vsque ad illius carceris beatum egressum, quo quidquid perpetuæ liberalitati supererat, in divinū cultum erogavit, & in opulento prædio suo Amanianâ, ad Mosæ ripam, haud procul Leonidîo, Ecclesiam magnificè extruxit, & regiâ profusione dotavit. Visitur hodieque hoc pientissimæ Matronæ sanctitatis monumentū, in quo Canonici complures, ossa eius venerabundi colunt, & DEO, qui talem fecit, Ecclesię ritu perpetuo, quotquot diebus laudes canunt.

Habes, Lector studiosè, laborum S. LAMBERTI, paucos è plurimis fructus, quos aliquot Scriptorum fidelia monumenta posteritati prodiderunt; cæteros, & multos, & præclaros premente maligno silentio.

Restat

*Sanctæ
mori-
tur:*

*& in
Ama-
niâ, libe-
ralitatis
sua Mo-
numento,
cõditur.*

Restat vltimus sanctissimi Pontificis Vitæ actus, tragicus planè; & in quo describendo calamum optare liceat, sterili isto meo feliciorem.

CAPVT XVII.

Pipini Principis Adulterium, & Pellisatus. LAMBERTI in eo reprehendendo Sacerdotalis constantia.

*Pipinus,
laudatus
Prin-
ceps.*

PIPINVS Herstallus, hoc tempore, vt antea exposuimus, Austrasiam tenebat, Princeps pacis, belliq; artibus clarissimus. Felix, si cœptum vitæ tenorem, pietatis, cui totus adiectus hæctenus erat, memor, inconcussus tenuisset. Sed væ sanis libidinibus, tamquam decumanis fluctibus, in transuersum actus, famæ, & salutis propemodû, fœdum naufragium fecit.

*Eius cō-
iunx
Plectru-*

Erat ei coniunx Plectrudis, mulier lectissima, vt mariti primordijs digna, sic indignissima secutis. Genus